

Arrest

nr. 308 726 van 24 juni 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. C. VANHALST
Osseghemstraat 275/4
1080 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 11 april 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 maart 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 april 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 juni 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. VANHALST.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster diende op 27 februari 2020 een eerste verzoek om internationale bescherming in. Zij werd op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) gehoord op 7 januari 2021.

1.2. Op 29 april 2021 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing waarbij het verzoek kennelijk ongegrond werd verklaard. Hiertegen werd een beroep ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.3. Bij arrest nr. 264 470 van 29 november 2021 verwierp de Raad voormeld beroep.

1.4. Verzoekster dient op 19 december 2022 een tweede verzoek om internationale bescherming in.

1.8. De commissaris-generaal verklaart dit volgend verzoek om internationale bescherming op 124 maart 2023 niet-ontvankelijk.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U bezit de Georgische nationaliteit en u bent van Georgische origine. U bent orthodox christen. U woonde bij uw moeder in Tsqneti.

In het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming verklaarde u het volgende:

U was 13 jaar toen u besepte dat u een andere seksuele oriëntatie hebt, namelijk dat u op meisjes valt. Eerst dacht u dat u ziek was, maar nadat u informatie had opgezocht op het internet leerde u dat er mensen bestonden met zo'n seksuele oriëntatie. U werd verliefd op een meisje van uw school en vertelde haar over uw gevoelens. Ze wees u echter af en lichtte iedereen in over uw seksuele oriëntatie. Sindsdien kent u veel problemen met veel verschillende mensen. U zocht bijkomende informatie op via het internet en daaruit begreep u dat uw geaardheid niet zou worden aanvaard in Georgië. U besloot uw moeder in te lichten over uw seksuele oriëntatie. Aanvankelijk reageerde uw moeder niet goed op uw coming-out. Ze was kwaad en stelde dat u op die manier uw toekomst kapot maakte. Gedurende een tweetal maanden heeft uw moeder niet meer met u gesproken. Nadien draaide ze bij en uw moeder steunt u inmiddels al kunnen jullie niet met elkaar praten over uw seksuele oriëntatie. Andere familieleden zoals uw ooms, grootmoeder en neven raakten ook op de hoogte van uw seksuele oriëntatie en hebben deze niet aanvaard. U werd bedreigd door uw drie neven. U vreest vooral dat uw neef E. u iets zou willen aandoen, maar ook uw andere neven uitten dreigementen. Verder werd u een keer geslagen door uw oom. Op school werd u gepest omwille van uw seksuele oriëntatie. Hierdoor moest u van school veranderen. U was veel afwezig en u legde uiteindelijk uw examens af via een middenjury. Behalve uw studies, had u niet veel activiteiten. U bleef meestal thuis en las boeken of keek televisie omdat u schrik had om naar buiten te gaan want mensen waren agressief jegens u. Op straat werd u altijd uitgescholden en u kreeg regelmatig dreigberichten via Facebook. Een keer werd u achtervolgd door enkele jongens. Gedurende enkele maanden onderhield u een relatie met M. A.. Midden of eind oktober 2019 werd u fysiek aangevallen in de buurt van uw woning door jongens uit uw wijk. Uw moeder en uw tante merkten het lawaai op, kwamen naar buiten en namen u mee naar huis. Kort na de aanval kreeg u een epilepsieaanval. Dit incident zette u ertoe aan om Georgië te verlaten. U bleef na het incident meestal thuis en u moest nog enkele keren naar buiten gaan bijvoorbeeld om uw paspoort te gaan ophalen. Op 27 november 2019 verliet u Georgië. U reisde per vliegtuig via Turkije naar Frankrijk. U diende op 29 november 2019 een verzoek om internationale bescherming in bij de Franse autoriteiten. Uw verzoek werd er afgesloten op 19 februari 2020. Op 23 februari 2020 kwam u naar België en op 27 februari 2020 werd uw eerste verzoek om internationale bescherming geregistreerd bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Na uw vertrek uit Georgië vernam u dat de familie van M. A. haar seksuele oriëntatie had ontdekt en dat zij sindsdien thuis wordt vastgehouden. U hebt haar verder niet meer kunnen contacteren.

Op 3 mei 2021 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing kennelijk ongegrond. Het beroep dat u aantekende tegen deze beslissing werd verworpen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 29 november 2021.

U keerde vervolgens terug naar Georgië waar u volgens uw verklaringen van februari 2022 tot december 2022 verbleef. Op 16 december 2022 kwam u opnieuw naar België en op 19 december 2022 werd uw tweede verzoek om internationale bescherming geregistreerd. U haalt aan dat u nog steeds wordt bedreigd en dit door uw familieleden, uw omgeving en de Georgische maatschappij in het algemeen. U kunt zich niet verstoppen omdat u een oom hebt die als lid van de nationale beweging (UNM) een belangrijke post bekleedt. Om diezelfde redenen kunt u geen beroep doen op de bescherming van de Georgische autoriteiten. U contacteerde een LGBTQ+ organisatie die u een attest bezorgde over de algemene situatie van holebi's in Georgië. U legt dit attest van Tbilisi Pride neer ter staving van uw tweede verzoek.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming bepaalde bijzondere procedurele noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen omdat u lijdt aan epilepsie. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. U haalt zelf geen bijzondere noden aan (zie DVZ, vragenlijst bijzondere procedurele noden van 17 februari 2023) en u verwijst louter opnieuw naar het feit dat u aan epilepsie lijdt. Uit niets blijkt dat u niet in staat zou zijn geweest om tijdens een interview bij de DVZ de motieven voor uw tweede verzoek op volwaardige wijze uiteen te zetten.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling met betrekking tot de bijzondere procedurele noden onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang

of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Vooreerst dient benadrukt te worden dat uw eerste verzoek door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing kennelijk ongegrond omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Er werd onder meer vastgesteld dat er geen enkel geloof kon worden gehecht aan de door u aangehaalde bedreigingen. U slaagde er allerminst in hard te maken dat u effectief bedreigd werd en vervolging diende te vrezen door familieleden en/ of door derden. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U tekende geen cassatieberoep aan. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Uit de verklaringen die u aflegt in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming en de stukken in uw administratief dossier kan echter geen zo'n nieuw element weerhouden worden:

U baseert zich nog steeds op dezelfde vrees die u eerder al hebt uiteengezet. U stelt dat de redenen voor uw verzoek blijven gelden en dat u nog altijd bedreigingen krijgt (DVZ, verklaring volgend verzoek, nr 17). U geeft amper nieuwe informatie met betrekking tot deze bedreigingen en evenmin legt u nieuwe stukken neer ter staving. U stelt enkel vaagweg dat u oproepen krijgt via een app waaruit u zou opmaken dat men u wil bedreigen, maar u neemt in dat geval niet op, zodat u niet verder kunt toelichten wat deze mogelijke bedreigingen dan zouden inhouden (DVZ, verklaring volgend verzoek, nr 20). U lijkt zich wat dit betreft dus te baseren op de loutere veronderstelling dat men u contacteert om u te bedreigen. U beweert dan wel schermopnames in uw bezit te hebben, maar u legt deze niet neer (DVZ, verklaring volgend verzoek, nr 20). Indien u niet opneemt en u dus niet weet wat men eigenlijk wilde zeggen, kan er ook niet ingezien worden wat u aan de hand van de schermopnames zou kunnen bewijzen. Uit het loutere feit dat iemand u contacteert kan immers niet worden opgemaakt dat die persoon u effectief zou bedreigen. Uw uitermate vage verklaringen die op geen enkele wijze worden geconcretiseerd en die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigen niets aan de voorgaande beoordeling en zijn op zich niet van die aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Daarenboven moet opgemerkt worden dat uw terugkeer naar Georgië en uw verblijf in Tbilisi van februari 2022 tot december 2022 verder afbreuk doen aan de door u aangehaalde asielmotieven. Hoewel u dus een tiental maanden terug in uw land van herkomst hebt verbleven, moet blijken uit uw verklaringen dat in deze ganse periode geen enkel zwaarwichtig incident is voorgevallen. U maakt immers geen enkele melding van concrete zwaarwichtige vervolgingsfeiten door familieleden en/of derden (DVZ verklaring volgend verzoek, nr 17, nr 20). U kon kennelijk zonder ernstige problemen gedurende een tiental maanden terug in Georgië verblijven. Dit ondergraaft eens te meer danig de geloofwaardigheid van de door u geponeerde vrees.

Wat betreft uw verklaring dat u een oom hebt die als lid van de nationale beweging (UNM) een belangrijke post bekleedt, waardoor u niet in de mogelijkheid zou zijn om beroep te doen op de bescherming van de Georgische autoriteiten in geval van problemen en u zich niet zou kunnen verstoppen voor de maatschappij (DVZ, verklaring volgend verzoek, nr 17 en 21), moet opgemerkt worden dat dit element evenmin kan worden weerhouden als een nieuw element dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt en dit omwille van volgende redenen:

U brengt geen concrete elementen aan waaruit zou moeten blijken dat u een vrees zou moeten koesteren voor uw oom. Bovendien stelde u in het kader van uw eerste verzoek dat u uw neven vreesde, maar geen andere familieleden (CGVS, notities persoonlijk onderhoud, eerste verzoek, pg 12). U haalde überhaupt niet aan dat u een oom had die een belangrijke positie bekleedt en dat dit een invloed zou hebben op uw mogelijkheden om u te 'verstoppen', alsook op uw mogelijkheden op het vlak van bescherming. U stelde enkel dat u geen beroep deed op de politie omdat u dacht dat het zinloos zou zijn waarbij u verwees naar de algemene situatie op het vlak van bescherming voor leden van de LGBTQ+ gemeenschap (CGVS, notities persoonlijk onderhoud, eerste verzoek, pg 18). Dat u nu plots verwijst naar een machtige oom, lijkt niet meer dan een gekunstelde post-factum wending om uw asielmotieven meer gewicht te geven.

U slaagt er ook niet in te verduidelijken welke positie uw oom juist zou bekleden. Wanneer de ambtenaar bij de DVZ u daar een elementaire vraag over stelt, moet u het antwoord schuldig blijven (DVZ, verklaring volgend verzoek, nr 17). Verder legt u geen enkel bewijsstuk neer dat de positie van uw oom zou kunnen aantonen. U lijkt overigens niet bijster goed op de hoogte te zijn van de actuele politieke situatie in Georgië, vermits het op zich al weinig aannemelijk lijkt dat uw oom als lid van de nationale beweging (UNM) een belangrijke, machtige positie zou bekleden aangezien deze partij al jaren niet meer aan de macht is in uw land van herkomst (zie landeninformatie toegevoegd aan uw administratief dossier). Alles samengenomen kan er geen enkel geloof gehecht worden aan uw verklaringen over uw machtige oom.

Aangaande het attest van Tbilisi Pride, moet worden vastgesteld dat een attest over de algemene situatie van leden van de LGBTQ+ gemeenschap in uw land van herkomst niet volstaat om een persoonlijke, actuele en gegronde vrees voor vervolging aan te tonen. Het CGVS is op basis van de beschikbare objectieve informatie

waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier nog steeds van mening dat de algemene situatie van personen die behoren tot de LGBTQ+ gemeenschap niet van die aard is dat aan elke persoon die tot deze groep behoort de vluchtelingenstatus zou moeten worden toegekend. Het risico dient nog steeds in concreto te worden aangetoond. Het louter verwijzen naar de algemene situatie vormt bijgevolg geen nieuw element dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing. Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van de motiveringsplicht vervat in de artikelen 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) en in artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de beginselen van behoorlijk bestuur, van het vertrouwensbeginsel, van de algemene zorgvuldigheidsplicht en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens (hierna: EVRM). Tevens voert zij een beoordelingsfout aan.

Verzoekster geeft aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen.

2.2. Stukken

2.2.1. Ter staving van het van het verzoekschrift worden volgende stukken bijgebracht:

- "Viber"-gesprekken met een vrije vertaling;
- een brief van 26 september 2022 van Tbilisi Pride omtrent Georgië;
- de COI Focus, "Georgië algemene situatie" van 16 januari 2023.

2.2.2. Verweerder maakt, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, op 30 mei 2024 aan de Raad een aanvullende nota over, waarin wordt gewezen op de COI Focus, "Georgië algemene situatie" van 11 december 2023 met verwijzing naar de weblink.

2.2.3. Verzoekster brengt op 3 juni 2024 ter terechtzitting, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota waaraan volgende stukken worden toegevoegd:

- de COI Focus, "Georgië algemene situatie" van 11 december 2023, p. 60-72;
- persartikel "Georgian Dream initieert grondwetswijzigingen tegen LGBT" van 25 maart 2024;
- persartikel van euronews "Géorgie: une commission parlementaire a rejeté le veto présidentiel bloquant la "loi russe"" van 27 mei 2024;
- persartikel van euronews "En Géorgie, une procession pour la pureté de la famille en réaction à la journée contre l'homophobie" van 18 mei 2024;
- persartikel van euronews "Géorgie: les manifestations poursuivent après l'adoption de la "loi russe"" van 15 mei 2024.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Voorafgaand

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekster daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoekster overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt.

Waar de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

2.3.3. Vooreerst kan wat betreft de bijzondere procedurele noden gewezen worden op volgende terechte overwegingen in de bestreden beslissing:

“Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale

bescherming bepaalde bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen omdat u lijdt aan epilepsie. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. U haalt zelf geen bijzondere noden aan (zie DVZ, vragenlijst bijzondere procedure noden van 17 februari 2023) en u verwijst louter opnieuw naar het feit dat u aan epilepsie lijdt. Uit niets blijkt dat u niet in staat zou zijn geweest om tijdens een interview bij de DVZ de motieven voor uw tweede verzoek op volwaardige wijze uiteen te zetten.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling met betrekking tot de bijzondere procedurele noden onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoekster, die volhardt in haar medische problematiek, brengt geen concrete elementen aan die afbreuk kunnen doen aan voorgaande pertinente bevindingen.

Waar verzoekster nog aanhaalt dat zij depressief is en zeer angstig leeft, waarmee geen rekening werd gehouden tijdens haar gehoor, moet de Raad vaststellen dat in casu buiten haar epilepsie waarmee reeds rekening werd gehouden geen stukken voorliggen ter staving van andere gezondheidsproblemen waarmee een invloed ervan op verzoeksters verklaringen wordt aangetoond. In casu kan zodoende niet zonder meer vastgesteld worden dat verzoekster niet in staat zou zijn om de nieuwe elementen in het kader van haar huidig volgend verzoek op een consistente en gedegen wijze uiteen te zetten bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ).

De Raad beklemtoont voorts dat verzoeksters epilepsie en voorgehouden depressie niet kan gelden als sluitend bewijs voor haar vrees of voorgehouden problemen nu hieruit geenszins met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kunnen blijken waarin de mentale en fysieke problemen werden opgelopen.

Volledigheidshalve wordt omtrent de aangevoerde medische problematiek nog aangestipt dat verzoekster in casu geenszins afdoende aantoonde dat zij omwille van de aangevoerde medische problemen zou worden onderworpen aan vervolging of een ‘onmenselijke behandeling’ in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Verzoekster brengt immers met de loutere verwijzing naar algemene informatie geen nieuwe argumenten of elementen aan die afbreuk kunnen doen aan de volgende concrete vaststellingen in het arrest nr. 264 470 van 29 november 2021:

“In zoverre verzoekster wijst op een mogelijk gebrek aan toegang tot de medische gezondheidszorg in Georgië ingevolge haar geaardheid of het gegeven dat zij er als mindervalide zou dreigen te worden beschouwd, dient verder te worden opgemerkt dat de door haar geciteerde informatie, in tegenstelling met wat zij tracht te laten uitschijnen, bezwaarlijk kan worden veralgemeend naar of toegepast op haar situatie. De informatie in kwestie handelt immers over moeilijkheden voor patiënten in de paraplegie, de moeilijkheden waarmee dergelijke fysiek gehandicapte en verlamde patiënten geconfronteerd kunnen worden bij hun toegang tot de medische gezondheidszorg in Georgië en het gebrek aan mogelijkheden tot neuro-rehabilitatie en fysieke rehabilitatie voor personen met een dwarslaesie, verlamming of andere ernstige fysieke handicap. Waarom of op welke wijze deze informatie zou kunnen worden getransponeerd op de situatie van verzoekster, die lijdt aan epilepsie, kan niet worden ingezien en wordt door verzoekster op generlei wijze uitgewerkt. Dat verzoekster louter omdat zij lesbisch geaard is de toegang zou worden ontzegd tot de nodige medicatie of gezondheidszorg, kan voorts noch uit de door verzoekster geciteerde, noch uit de door verder gehanteerde informatie worden afgeleid. Overigens kan in dit kader niet worden ingezien en toont verzoekster geenszins aan hoe of waarom een eventueel door haar geraadpleegde arts of medische instelling op de hoogte zou komen of worden gesteld van haar geaardheid. Evenmin toont zij aan dat, zo zulks al zou riskeren te gebeuren en zo men haar omwille van deze reden zou discrimineren, zij hiertegen, al dan niet met de steun en hulp van zowel haar familie als de bestaande ngo’s die zich inzetten voor de verdediging van de rechten van seksuele minderheden, de strijd tegen homofobie en het verlenen van juridische bijstand, niets zou kunnen ondernemen op basis van de reeds hoger aangehaalde, vigerende wetgeving in Georgië, volgens dewelke er in dit land een verbod geldt op discriminatie op grond van seksuele geaardheid. Dat verzoekster ook als lesbienne weldegelijk de nodige toegang heeft tot de gezondheidszorg in haar land van herkomst, blijkt in het kader van het voorgaande overigens eveneens duidelijk uit het door haar zelf neergelegde medische attest van november 2019 (administratief dossier, map ‘documenten’). Aangezien zij in het verleden, wanneer zij te kampen kreeg met epileptische aanvallen, hiervoor toegang had tot de medische voorzieningen in haar land, werd gediagnosticeerd als zijnde epilepticus en in dit kader werd opgevolgd, behandeld en de nodige medicatie kreeg voorgeschreven en toegediend, kan worden aangenomen dat dit ook in de toekomst en bij een terugkeer naar haar land van herkomst zo zal zijn. Tekenend in dit kader is tevens de vaststelling dat verzoekster eerder gedurende haar procedure nergens aanhaalde dat zij – al dan niet ten gevolge van haar geaardheid – in haar land van herkomst verstoken zou dreigen te blijven van medische verzorging.”

Ten slotte benadrukt de Raad dat voor de beoordeling van haar medische problemen verzoekster gebruik dient te maken van de geëigende procedure vervat in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

2.3.4. De bestreden beslissing steunt op artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet dat bepaalt als volgt:

“§ 1. Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er bijgevolg nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer een verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming -oud artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet sprak over het al dan niet in overweging nemen van een asielverzoek, daar waar er in de huidige bepaling sprake is van het al dan niet ontvankelijk verklaren van het volgend verzoek om internationale bescherming-, heeft geen enkele impact op de ratio legis die leidde tot de invoering van oud artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de commissaris-generaal (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

2.3.5. Onderzoek van de nieuwe elementen

2.3.5.1. Verzoekster volhardt in haar volgend verzoek om internationale bescherming in haar initieel vluchtrelaas in Georgië vervolging te vrezen wegens haar seksuele oriëntatie en wijst tevens wederom op haar epilepsie. Daarnaast licht verzoekster toe dat ze een oom heeft die lid is van de nationale beweging (UNM) met een belangrijke post waardoor zij zich niet kan verstoppen noch beroepen op nationale bescherming.

Ter staving van haar huidig verzoek heeft verzoekster het CGVS een attest van Tbilisi Pride overgemaakt inzake de situatie in Georgië.

Middels haar verzoekschrift brengt verzoekster nog volgende stukken bij: “Viber”-gesprekken met een vrije vertaling; een brief van 26 september 2022 van Tbilisi Pride omtrent Georgië en de COI Focus, “Georgië algemene situatie” van 16 januari 2023.

Verzoekster brengt verder via een aanvullende nota nog volgende stukken bij: de COI Focus, “Georgië algemene situatie” van 11 december 2023, p. 60-72; persartikel “Georgian Dream initieert grondwetwijzigingen tegen LGBT” van 25 maart 2024; persartikel van euronews “Géorgie: une commission parlementaire a rejeté le veto présidentiel bloquant la “loi russe”” van 27 mei 2024; persartikel van euronews

“En Géorgie, une procession pour la pureté de la famille en réaction à la journée contre l'homophobie” van 18 mei 2024; persartikel van euronews *“Géorgie: les manifestations poursuivent après l'adoption de la “loi russe”*” van 15 mei 2024.

De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekster voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt.

2.3.5.2. In de bestreden beslissing wordt op terechte wijze gemotiveerd dat het volgend verzoek om internationale bescherming van verzoekster niet-ontvankelijk moet worden verklaard omdat verzoekster geen nieuwe elementen of feiten aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt en dat het commissariaat-generaal evenmin over dergelijke elementen beschikt.

2.3.5.3. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekster geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt.

De Raad stelt vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen overtuigende argumenten bijbrengt die het geheel van motieven - die pertinent en draagkrachtig zijn, die steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat zij geen nieuwe elementen of feiten heeft aangebracht - kunnen weerleggen of ontkrachten. Het komt verzoekster toe om voormelde motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij zoals hierna zal blijken echter in gebreke blijft.

2.3.5.4. In de bestreden beslissing wordt in de eerste plaats aangaande het eerder beschermingsverzoek van verzoekster terdege gemotiveerd:

“Vooreerst dient benadrukt te worden dat uw eerste verzoek door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing kennelijk ongegrond omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Er werd onder meer vastgesteld dat er geen enkel geloof kon worden gehecht aan de door u aangehaalde bedreigingen. U slaagde er allerminst in hard te maken dat u effectief bedreigd werd en vervolging diende te vrezen door familieleden en/ of door derden. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U tekende geen cassatieberoep aan. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Uit de verklaringen die u aflegt in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming en de stukken in uw administratief dossier kan echter geen zo'n nieuw element weerhouden worden”

Met betrekking tot de reeds aangehaalde vervolgingsvrees wegens verzoeksters seksuele oriëntatie en haar epilepsie kan het volstaan te verwijzen naar de eerdere beslissing van het CGVS en 's Raads arrest nrs. 264 470 van 29 november 2021.

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van het huidig volgend verzoek om internationale bescherming, de beslissing met betrekking tot het vorig verzoek om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad bemerkt dat eens hij een beslissing over een bepaald verzoek om internationale bescherming heeft genomen, de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat dat verzoek betreft, zijn rechtsmacht heeft uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in een beslissing met betrekking tot een eerder verzoek werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoekster voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Hoewel dit echter niet wegneemt dat de Raad bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd, moet in casu het volgende aangestipt worden. Waar verzoekster in het kader van haar huidig volgend verzoek kritiek uit op de problematiek van de bewijsvoering en blijft vasthouden aan haar seksuele oriëntatie en de reeds aangehaalde vervolgingsfeiten alsook haar epilepsie zoals uiteengezet in haar eerder verzoek om internationale bescherming en dus volhardt in elementen die een voortzetting vormen van een relaas dat ongeloofwaardig werd bevonden en waaruit geen nood aan internationale bescherming is gebleken, voegt zij niets nieuws of wezenlijks toe aan haar dossier.

De commissaris-generaal oordeelt voorts in de bestreden beslissing met reden:

“U baseert zich nog steeds op dezelfde vrees die u eerder al hebt uiteengezet. U stelt dat de redenen voor uw verzoek blijven gelden en dat u nog altijd bedreigingen krijgt (DVZ, verklaring volgend verzoek, nr 17). U geeft amper nieuwe informatie met betrekking tot deze bedreigingen en evenmin legt u nieuwe stukken neer ter staving. U stelt enkel vaagweg dat u oproepen krijgt via een app waaruit u zou opmaken dat men u wil bedreigen, maar u neemt in dat geval niet op, zodat u niet verder kunt toelichten wat deze mogelijke bedreigingen dan zouden inhouden (DVZ, verklaring volgend verzoek, nr 20). U lijkt zich wat dit betreft dus te baseren op de loutere veronderstelling dat men u contacteert om u te bedreigen. U beweert dan wel schermopnames in uw bezit te hebben, maar u legt deze niet neer (DVZ, verklaring volgend verzoek, nr 20). Indien u niet opneemt en u dus niet weet wat men eigenlijk wilde zeggen, kan er ook niet ingezien worden wat u aan de hand van de schermopnames zou kunnen bewijzen. Uit het loutere feit dat iemand u contacteert kan immers niet worden opgemaakt dat die persoon u effectief zou bedreigen. Uw uitermate vage verklaringen die op geen enkele wijze worden geconcretiseerd en die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigen niets aan de voorgaande beoordeling en zijn op zich niet van die aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.”

Verzoekster beklemtoont de geuite bedreigingen en wijst naar de stukken toegevoegd aan het verzoekschrift die de bedreigingen en discussies via Viber aantonen.

Hiermee kan verzoekster echter geenszins haar initieel gebrekkige en vage verklaringen bij de DVZ in het kader van haar huidig verzoek verschoenen.

Daargelaten de vaststelling dat in casu geen beëdigde vertalingen voorliggen overeenkomstig artikel 8 van het koninklijk besluit houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 21 december 2006 en uit niets blijkt wie deze vrije vertalingen heeft gemaakt zodat geenszins vaststaat dat de vertaling van de inhoud correct is, waardoor de bewijswaarde bijzonder relatief is - moet de Raad reeds opmerken dat verzoekster ook thans in gebreke blijft verder aan te duiden wie deze berichten heeft geschreven noch kan dit blijken uit de bijgebrachte stukken.

Bovendien kan de Raad niet zonder meer besluiten dat deze berichten, waaronder met smileys, duidelijke, concrete bedreigingen bevatten die zwaarwichtig genoeg zijn om te besluiten tot een gegronde vervolgingsvrees of reëel risico op ernstige schade waarbij ook nog moet opgemerkt worden dat deze berichten overigens niet lijken te rijmen met verzoeksters verklaringen in het kader van haar huidig verzoek. Verzoekster verklaarde immers oproepen te krijgen via een app, doch stelde niet op te nemen en kon de bedreigingen niet toelichten (Verklaring volgens verzoek van 17 februari 2023, vraag 20) terwijl verzoekster thans inhoudelijke berichten aanbrengt zodat niet kan ingezien worden waarom zij deze niet eerder kon bekijken, voorleggen en concreet toelichten.

Ten slotte wordt nog aangestipt dat aan dergelijke berichten via Viber geen afdoende objectieve bewijswaarde kan toegekend worden daar zij eenvoudig kunnen geënceneerd worden en zij geen garantie bieden over de authenticiteit noch kunnen ze worden geverifieerd.

De Raad treedt verder volgende pertinente motieven bij:

“Daarenboven moet opgemerkt worden dat uw terugkeer naar Georgië en uw verblijf in Tbilisi van februari 2022 tot december 2022 verder afbreuk doen aan de door u aangehaalde asielmotieven. Hoewel u dus een tiental maanden terug in uw land van herkomst hebt verbleven, moet blijken uit uw verklaringen dat in deze ganse periode geen enkel zwaarwichtig incident is voorgevallen. U maakt immers geen enkele melding van concrete zwaarwichtige vervolgingsfeiten door familieleden en/of derden (DVZ verklaring volgend verzoek, nr 17, nr 20). U kon kennelijk zonder ernstige problemen gedurende een tiental maanden terug in Georgië verblijven. Dit ondergraaft eens te meer danig de geloofwaardigheid van de door u geponeerde vrees.”

Verzoekster betwist geenszins haar terugkeer en verblijf in Georgië gedurende een tiental maanden zonder enig zwaarwichtig incident doch bekritiseert verweerders gevolgtrekkingen en repliceert zich te hebben teruggetrokken, alleen in een klein vertrek in een rustige wijk waar er weinig volk is, geen camera's op straat en ze bovendien buiten kwam met een masker. Zij kan met dergelijke post factum beweringen en loutere bekritiseringen met nadruk op “abnormale levensomstandigheden” evenwel geen ander licht werpen op het terechte oordeel dat zij kennelijk zonder ernstige problemen gedurende een tiental maanden terug in Georgië kon verblijven, hetgeen overigens niet valt te rijmen met haar eerdere verklaring dat zij nergens problemen zou kunnen vermijden door bijvoorbeeld op een andere plaats te wonen (persoonlijk onderhoud, p. 18). De Raad kan overigens in weerwil tot wat verzoekster voorhoudt niet besluiten dat deze aangehaalde levensomstandigheden, te meer gelet op de vaststellingen in het kader van haar eerste beschermingsverzoek aangaande de ongeloofwaardigheid van de opgeworpen vervolgingsfeiten, voldoende zwaarwichtig zijn om als vervolging, dan wel ernstige schade te kunnen worden gekwalificeerd.

Met betrekking tot verzoeksters verklaringen aangaande een oom die actief lid is van de nationale beweging, heeft de commissaris-generaal op goede gronden als volgt geoordeeld:

“Wat betreft uw verklaring dat u een oom hebt die als lid van de nationale beweging (UNM) een belangrijke post bekleedt, waardoor u niet in de mogelijkheid zou zijn om beroep te doen op de bescherming van de Georgische autoriteiten in geval van problemen en u zich niet zou kunnen verstoppen voor de maatschappij (DVZ, verklaring volgend verzoek, nr 17 en 21), moet opgemerkt worden dat dit element evenmin kan worden

weerhouden als een nieuw element dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt en dit omwille van volgende redenen:

U brengt geen concrete elementen aan waaruit zou moeten blijken dat u een vrees zou moeten koesteren voor uw oom. Bovendien stelde u in het kader van uw eerste verzoek dat u uw neven vreesde, maar geen andere familieleden (CGVS, notities persoonlijk onderhoud, eerste verzoek, pg 12). U haalde überhaupt niet aan dat u een oom had die een belangrijke positie bekleedt en dat dit een invloed zou hebben op uw mogelijkheden om u te 'verstoppert', alsook op uw mogelijkheden op het vlak van bescherming. U stelde enkel dat u geen beroep deed op de politie omdat u dacht dat het zinloos zou zijn waarbij u verwees naar de algemene situatie op het vlak van bescherming voor leden van de LGBTQ+ gemeenschap (CGVS, notities persoonlijk onderhoud, eerste verzoek, pg 18). Dat u nu plots verwijst naar een machtige oom, lijkt niet meer dan een gekunstelde post-factum wending om uw asielmotieven meer gewicht te geven.

U slaagt er ook niet in te verduidelijken welke positie uw oom juist zou bekleden. Wanneer de ambtenaar bij de DVZ u daar een elementaire vraag over stelt, moet u het antwoord schuldig blijven (DVZ, verklaring volgend verzoek, nr 17). Verder legt u geen enkel bewijsstuk neer dat de positie van uw oom zou kunnen aantonen. U lijkt overigens niet bijster goed op de hoogte te zijn van de actuele politieke situatie in Georgië, vermits het op zich al weinig aannemelijk lijkt dat uw oom als lid van de nationale beweging (UNM) een belangrijke, machtige positie zou bekleden aangezien deze partij al jaren niet meer aan de macht is in uw land van herkomst (zie landeninformatie toegevoegd aan uw administratief dossier). Alles samengenomen kan er geen enkel geloof gehecht worden aan uw verklaringen over uw machtige oom."

In het verzoekschrift wordt volhard in dit profiel van de oom doch er worden geenszins valabele elementen bijgebracht ter ontcrachting van voorgaande concrete motieven aangaande haar gebrekkige en inconsistente verklaringen die steun vinden in de stukken van het dossier waaronder verzoeksters eerdere uitdrukkelijke verklaringen die niet vallen te rijmen met hetgeen zij voorhoudt in het kader van haar huidig volgend verzoek. Waar verzoekster wijst op haar jonge leeftijd en gebrek aan politiek engagement ter verschoning van haar gebrekkige verklaringen aangaande het profiel van haar oom, kan zij allerminst overtuigen.

De Raad benadrukt dat van een verzoekster om internationale bescherming, ook wanneer deze jong is, redelijkerwijze verwacht kan worden dat die doorleefde en nauwkeurige verklaringen aflegt over zaken die de kern uitmaken van haar vrees, te meer gelet op verzoeksters meerderjarige leeftijd en haar contacten met haar familieleden in Georgië (Verklaring volgens verzoek van 17 februari 2023, vraag 22). Daarenboven stipt de Raad aan dat van een verzoekster om internationale bescherming redelijkerwijze mag worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent haar problemen en de oorsprong en reden ervan. In casu kan niet blijken dat verzoekster de nodige actieve houding heeft aangenomen en de nodige aanhoudende interesse heeft getoond teneinde de nodige duiding te kunnen verschaffen aangaande het beweerdte profiel van haar oom.

Met betrekking tot het attest van Tbilisi Pride wordt gewezen op deze overwegingen:

"Aangaande het attest van Tbilisi Pride, moet worden vastgesteld dat een attest over de algemene situatie van leden van de LGBTQ+ gemeenschap in uw land van herkomst niet volstaat om een persoonlijke, actuele en gegronde vrees voor vervolging aan te tonen. Het CGVS is op basis van de beschikbare objectieve informatie waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier nog steeds van mening dat de algemene situatie van personen die behoren tot de LGBTQ+ gemeenschap niet van die aard is dat aan elke persoon die tot deze groep behoort de vluchtelingenstatus zou moeten worden toegekend. Het risico dient nog steeds in concreto te worden aangetoond. Het louter verwijzen naar de algemene situatie vormt bijgevolg geen nieuw element dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt."

Het louter benadrukken van de neergelegde documenten werpt geen ander licht op de inhoudelijke, concrete beoordeling ervan.

2.3.5.5. De Raad wijst er hierbij op dat de seksuele geaardheid van verzoekster *in casu* op zich niet in twijfel wordt getrokken zodat zij deel uitmaakt van de LGBTQI+-gemeenschap in haar land van herkomst.

Uit de meest recente beschikbare landeninformatie, te weten de COI Focus "Georgië. Algemene situatie" van 11 december 2023 zoals bijgebracht door verweerder in diens aanvullende nota alsook door verzoekster via haar aanvullende nota, blijkt dat de situatie van de LGBTQI+-gemeenschap in Georgië nog steeds complex is, dat deze gemeenschap er nog steeds één van de kwetsbaarste groepen uitmaakt en dat er in de Georgische maatschappij, waarin homo- en transfobie diepgeworteld is – niettemin de houding sinds 2016 is verbeterd –, sprake is van discriminatie, intimidaties, pesterijen, alsook homofoob geweld tegen leden van de LGBTQI+-gemeenschap, dit zowel in familiale sfeer als in het openbaar. Uit de beschikbare informatie blijkt dat homo- en transfobie een probleem is in Georgië. Vooral in de regio's zijn deze gevoelens diepgeworteld, terwijl mensen in Tbilisi meer *open-minded* zijn. Leden van de LGBTQI+-gemeenschap in Georgië kunnen in hun dagelijkse leven nog steeds op verschillende vlakken geconfronteerd worden met discriminatie, onder meer op vlak van onderwijs, tewerkstelling en gezondheidszorg. Ook in de gezinscontext is er vaak sprake van homofobie en ook de (religieuze) autoriteiten maken zich hier schuldig aan. Daarnaast lopen leden van de LGBTQI+-gemeenschap, transvrouwen in het bijzonder, het risico om slachtoffer te worden van geweld en

haatmisdrijven. Het aantal geweldsincidenten neemt doorgaans toe wanneer het thema actueel is, traditioneel in de periode rond de internationale dag tegen homofobie en transfobie (IDAHOT) op 17 mei en de *Pride Week* in de maand juli, waarvan de *Gay Pride* in 2023 nog werd afgelast na de laakbare bestorming door extreemrechtse groeperingen. Het betreffen hier echter geen systematische persoonsgerichte aanvallen. Dankzij opleidingen voor politieagenten, onderzoekers en procureurs verloopt de identificatie van haatmisdrijven de laatste jaren ook beter, al blijft een doeltreffend onderzoek naar haatmisdrijven nog steeds een uitdaging.

Niettegenstaande de LGBTQI+-gemeenschap aldus één van de kwetsbaarste groepen in Georgië blijft, en verzoekster aldus zeker gevolgd kan worden in zoverre zij in het verzoekschrift de kwetsbaarheid van deze groep benadrukt, is er actueel geen sprake van veralgemeende vervolging van LGBTQI+-personen. Het loutere feit een LGBTQI+-persoon te zijn in Georgië is op zich dan ook niet voldoende om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Er wordt door de Raad niet ontkend dat er sprake is van homofobie (zowel van de (religieuze) autoriteiten als de bevolking), discriminatie en geweld en dat er nog terdege tekortkomingen zijn, doch hieruit valt nog niet af te leiden dat er sprake is van een systemische vervolging van de LGBTQI+-gemeenschap, ofschoon één van de kwetsbaarste groepen, in Georgië.

Een individuele beoordeling van de nood aan internationale bescherming, waarbij verzoekster ertoe gehouden is haar vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk. Verzoekster maakt doorheen haar relaas echter niet aannemelijk dat zij met redelijke waarschijnlijkheid dient te vrezen voor (actuele) vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, dan wel een reëel risico op het lopen van ernstige schade, zoals hierboven (cf. 23.5.4.) werd toegelicht.

Verzoekster brengt in casu geen andersluidende informatie bij die hierop een ander licht kan werpen. De informatie waarnaar verzoeker in het verzoekschrift verwijst is immers dezelfde en/of ligt in lijn met deze waarop voormelde analyse is gestoeld. Dergelijke informatie is dan ook niet van aard om te doen besluiten dat de appreciatie van de situatie in Georgië zoals hiervoor beschreven en waarbij reeds rekening werd gehouden met de complexe en kwetsbare situatie de LGBTQI+-gemeenschap en de uitdagingen daarbij niet langer correct of redelijk zou zijn. Evenmin doen verzoeksters algemeen betoog en verwijzingen naar persartikels omtrent mogelijke wetswijzigingen en de gevoerde manifestaties en politieke spanningen anders denken.

2.3.5.6. Bovendien wijst de Raad erop dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij te dezen niet zou kunnen rekenen op de hulp en/of bescherming van de Georgische autoriteiten.

De Raad wijst erop dat internationale bescherming slechts kan worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming.

In dit verband dient erop te worden gewezen dat van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat deze eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land en dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A, (2), van het Verdrag Genève, waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de verzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de verzoeker zich niet onder de bescherming van *in casu* zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Luidens artikel 48/5, § 2, van de Vreemdelingenwet wordt bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van deze wet in het algemeen geboden wanneer de Staat of partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, die de Staat of een aanzienlijk deel van het grondgebied beheersen, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

Uit de COI Focus “*Georgië Algemene situatie*” van 11 december 2023 blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de *Public Defender*, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van *Legal Aid Service* voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, *Human Rights Center* en *Rights Georgia*, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw

opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI Focus van 16 januari 2023 blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in *highprofile*-zaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de *Public Defender* en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven. Uit de informatie die voorhanden is, blijkt bovendien geenszins dat er sprake zou zijn van een gedifferentieerde behandeling van kritisch denkenden door de ordediensten wanneer zij bescherming van de autoriteiten inroepen in het kader van gemeenrechtelijke feiten of een interpersoonlijk conflict.

Niettegenstaande uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat er in Georgië op het vlak van bescherming van LGBTQI+-personen wel degelijk en nog steeds tekortkomingen zijn, blijkt uit de voormelde COI Focus dat ook LGBTQI+-personen bij de politie terecht kunnen voor klachten. Vanwege het risico op ongevoeligheid van de politie, angst voor de reactie van de politie, een mogelijk gebrek aan privacy tijdens ondervragingen en angst voor secundaire victimisatie en gedwongen *outing* hebben leden van de LGBTQI+-gemeenschap vaak echter weinig vertrouwen in de ordediensten en zouden zij nalaten klacht in te dienen bij de politie. Gedwongen *outing* zou voornamelijk voorkomen in de regio's. Het feit dat de organisatoren van het homofoob geweld van 5 en 6 juli 2021 nog niet zijn bestraft, heeft dit wantrouwen nog versterkt. Dit leidt ertoe dat LGBTQI+-personen eerder een beroep doen op ngo's zoals *WISG*, *Equality Movement* en *Temida* om verdere stappen te ondernemen wanneer zij geconfronteerd worden met problemen. Wanneer een ngo betrokken is in een zaak, wordt deze vaak ook serieuzer genomen. Desalniettemin raden ngo's, waaronder *Equality Movement*, leden van de LGBTQI+-gemeenschap actief aan om naar de politie te stappen. De houding van politieagenten is de laatste jaren bovendien merkbaar verbeterd, mede dankzij opleidingen en sensibilisering. Als de politie niet helpt, is het ook mogelijk om naar de *Public Defender* te stappen. De betrokkenheid van de *Public Defender* zorgt er vaak voor dat een zaak grondig onderzocht wordt.

Door te wijzen op algemene informatie vervat in een attest van Tbilisi Pride van 2022 aangaande de situatie in Georgië en met de verwijzingen naar persartikels aangaande mogelijke wetswijzingen en de gevoerde manifestaties toont verzoekster niet aan dat de hiervoor beschreven situatie niet correct of niet actueel zou zijn. Het gegeven dat er ruimte is voor verbetering betekent niet dat de Georgische autoriteiten onwillig of onmachtig zouden zijn om (hen) bescherming te bieden. De Raad stipt hierbij nog aan dat bescherming die de nationale overheid biedt, doeltreffend moet zijn, maar niet absoluut. De overheid dient niet bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen worden genomen (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400).

Het komt bijgevolg aan verzoekster zelf toe om in haar individuele, specifieke situatie aannemelijk te maken dat zij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in haar individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van haar niet kan worden verwacht dat zij zich (opnieuw) tot de Georgische overheden wendt om bescherming te vragen. Zij slaagt hierin evenwel niet in. Verzoekster toont niet aan dat in haar individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, noch dat niet redelijkerwijze van haar kan worden verwacht dat zij zich wendt tot de Georgische overheid voor bescherming.

In het verzoekschrift wordt gewezen op de problematiek van de bewijsvoering en gesteld dat verzoekster niet rondloopt met een camera en aangevoerd dat klacht indienen niet operationeel is. Voorts lijkt verzoekster aan te voeren dat het niet simpel is een klacht in te dienen tegen familieleden gezien het risico op familiale gebeurtenissen. Tevens geeft verzoekster aan dat haar oom die lid is van UNM haar heeft verboden publieke of andere diensten op de hoogte te stellen van haar problemen omdat hij anders in een publiek schandaal zou terechtkomen wat een boycot op zijn politieke ambities zou betekenen. Verzoekster benadrukt aldus geen beroep te kunnen doen op bescherming van de Georgische autoriteiten.

Verzoeksters slaagt er met haar betoog geenszins in aan te tonen dat de Georgische autoriteiten, onwillig of onmachtig waren of zijn om bescherming te bieden.

Er dient hierbij te worden vastgesteld dat verzoekster, ondanks de eerder aangehaalde vervolgingsfeiten en bedreigingen "geen enkele stap" heeft ondernomen, geen klacht heeft ingediend tegen de daders noch blijkt dat zij een advocaat heeft geraadpleegd of ooit enig beroep heeft gedaan op een ngo of op de *Public*

Defender (persoonlijk onderhoud, p. 14, 18; Vragenlijst van 24 november 2020, vraag 5). De Raad wijst verder op de vaststellingen onder 2.3.5.4. zodat verzoekster zich geenszins ter verschoning kan verschuilen achter het ongeloofwaardig bevonden profiel van haar oom.

Zodoende kan redelijkerwijze van verzoekster verwacht worden zich te wenden tot publieke of andere diensten.

De Raad ontkent geenszins dat er op het vlak van doeltreffend onderzoek naar en berechting van haatmisdrijven in Georgië nog tekortkomingen zijn, maar merkt op dat indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, zij hiertegen vanzelfsprekend niet kunnen optreden. De bedoeling van het indienen van een klacht is immers net om bescherming te krijgen tegen belagers en eventuele verdere problemen die zij zouden kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van de feiten kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend ook niet optreden. De vergoelijkingsen van verzoekster berusten niet op ernstige persoonlijke pogingen om nationale bescherming vanwege de Georgische autoriteiten te (trachten te) bekomen.

Verzoekster kan zich voorts overigens laten bijstaan door in Georgië aanwezige ngo's die de belangen van de LGBTQI+-gemeenschap behartigen, zoals *Equality Movement* en *Identoba* alsook Tbilisi Pride waarmee zij reeds vertrouwd is daar zij een attest voorlegt van deze ngo. Het gegeven dat er grondwetswijzingen worden geïnitieerd tegen LGBT en het presidentieel veto door het parlement werd verworpen met betrekking tot een wet die ngo's onderwerpt aan een administratieve controle kan hier geen afbreuk aan doen.

Gelet op hetgeen voorafgaat, overtuigt verzoekster niet dat zij in geval van een terugkeer naar Georgië, met betrekking tot de door haar gevreesde problemen – los van de vraag naar de geloofwaardigheid/zwaarwichtigheid ervan – geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Georgië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en dat deze niet bij machte of niet willig zouden zijn om haar hulp en/of bescherming te bieden. Zij toont aldus niet aan dat in haar geval geen doeltreffende niet-tijdelijke bescherming vanwege de overheid in Georgië beschikbaar zou zijn, noch dat zij daartoe geen toegang zou hebben en zij slaagt er dan ook niet in met concrete, valabele en objectieve elementen aan te tonen dat de Georgische autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die zij zegt te vrezen.

2.3.5.7. De Raad wenst ten slotte aan te stippen dat waar Georgië ondertussen niet opnieuw opgenomen werd in de lijst van veilige landen van herkomst die werd vastgesteld bij koninklijk besluit van 7 april 2023 en zeer recent bij koninklijk besluit van 12 mei 2024, dit gegeven an sich geen afbreuk doet aan voormelde vaststellingen omtrent de situatie in Georgië, noch volstaat dit (evenmin als de aangevoerde algemene informatie) om aan te tonen dat de informatie waarop deze vaststellingen gesteund zijn achterhaald is. Het gegeven dat het herkomstland van verzoekster niet langer vermeld staat op de lijst van veilige landen van herkomst, heeft enkel tot gevolg dat haar verzoek niet behandeld kan worden overeenkomstig artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in een versnelde procedure voor de behandeling van verzoeken om internationale bescherming van personen uit landen die aangemerkt zijn als veilig land van herkomst, en dat ook het (weerlegbaar) vermoeden dat bij personen afkomstig uit een veilig land van herkomst geen vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade aanwezig is niet van toepassing is op haar.

2.3.5.8. Gelet op het voorgaande kunnen de voormelde aangehaalde elementen niet gekwalificeerd worden als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekster voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2.3.6. Inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stipt de Raad nog aan dat de subsidiaire beschermingsstatus niettemin kan worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekster een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het vluchtrelaas waaruit geen nood aan internationale bescherming is gebleken.

Verzoekster brengt geen concrete elementen aan waaruit kan blijken dat er heden in haar land en regio van herkomst een situatie heerst van willekeurig geweld als gevolg van een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of persoon impliceert, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Georgië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2.3.7. Alles samen genomen kan de Raad de commissaris-generaal bijtreden in het besluit dat er in dit geval geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoekster zijn voorgelegd, die de kans

aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

2.3.8. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoekster terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van haar volgend verzoek om internationale bescherming. Een schending van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet blijkt niet.

2.3.9. Een verder onderzoek ten gronde in het kader van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet alsook artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag dringt zich niet meer op nu het volgende verzoek terecht niet-ontvankelijk wordt verklaard. De aangevoerde schendingen zijn om deze reden dan ook niet dienstig.

2.3.10. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.11. Het vertrouwensbeginsel houdt in dat de door het bestuur bij een rechtsonderhorige gewekte rechtmatige verwachtingen zo mogelijk dienen te worden gehonoreerd. Voor de toepassing van dit beginsel dient aan drie voorwaarden te zijn voldaan: er moet sprake zijn van een vergissing van een overheidsorgaan, er dient ten gevolge van die vergissing een voordeel te zijn verleend aan een rechtsonderhorige en er mogen geen gewichtige redenen zijn die het afnemen van dit voordeel door de overheid zouden rechtvaardigen. Verzoekster toont met geen enkel concreet element aan dat in casu aan de opgesomde voorwaarden is voldaan. Zij maakt een schending van het vertrouwensbeginsel dan ook niet aannemelijk.

2.3.12. Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM benadrukt de Raad dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de aanwezigheid van nieuwe elementen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, die de kans aanzienlijk vergroten dat verzoekster voor internationale bescherming in aanmerking komt. De Raad doet in het kader van een beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak over een terugkeerbeslissing of verwijdering. Bijgevolg is een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM niet aan de orde.

2.3.13. Waar een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt aangevoerd, moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster bij de DVZ de kans kreeg om haar verklaringen met betrekking tot de nieuwe elementen in het kader van haar huidig volgend verzoek toe te lichten en nieuwe documenten voor te leggen. De beslissing om een verzoeker, die een volgend verzoek indient, al dan niet persoonlijk te horen, behoort overeenkomstig artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. Op basis van deze gegevens werd geconcludeerd dat verzoekster in het kader van haar huidig volgend verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. De commissaris-generaal heeft het (volgend) verzoek om internationale bescherming van verzoekster op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

2.3.14. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig juni tweeduizend vierentwintig door:

H. CALIKOGLU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

H. CALIKOGLU